

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Arbejdstid var lagt til Grund for Udviklingen af Forholdene.

Naar Spørgsmaalet om Limfjordstangerens og Thyborøn-Kanals Bevarelse atter blev rejst, skyldtes det den Omstændighed, at Distriktsingeniør Bondesen i November 1935 havde indberettet, at de stadig foretagne Dybdemaalinger langs Tangerne med større og større Tydelighed viste, at Forholdene var under en Udvikling, der kunde blive skæbnesvanger for hele Kystsikringen og de af denne beskyttede Landtanger. Man havde nemlig ved en nøje Undersøgelse af Dybdeforholdenes Udvikling konstateret, at det vel var lykkedes at hemme selve Kystliniens Tilbagerykning, medens de større Dybder — 8 og 10 m helt ud til 20 m — rykkede ind med væsentlig større Hastighed, op til 20 Gange mere end Kystlinien. Efter at Ministeriet i Januar 1936 havde modtaget Indberetning fra Vandbygningsdirektøren om disse Forhold, nedsatte Ministeriet paa hans Anmodning den 17. Februar 1936 et Udvalg af Teknikere med den Opgave at undersøge Spørgsmaalet om, hvilke Foranstaltninger der maatte anses for paakrævede til Tangernes og Kanalens Bevarelse.

Udvalget, der havde en fortrolig Karakter, bestod af afdøde Ingeniør Fibiger og Professor Schönweller samt som repræsenterende Vandbygningsvæsenet Direktør Hertz og Ingeniørerne Bondesen, Danø og Svendsen.

Udvalget afgav Betænkning den 1. Februar 1937. Det principielle Standpunkt i Betænkningen blev fastlagt paa et Møde kort før Ingeniør Fibigers Død og er saaledes godkendt af ham.

Udvalget kom til det Resultat, at Forholdene er af en saadan Karakter, at det er tvingende nødvendigt at skride til ekstraordinære Foranstaltninger, hvis man ikke vil risikere, at der i Løbet af ret faa Aar sker en forholdsvis pludselig større Tilbagerykning af Kystlinien paa Tangernes Vestside, hvorved de forhaandenværende Diger gennembrydes og Høfderne kommer til at ligge frit ude i Havet. Et saadant Sammenbrud af Kystsikringen vil dels kunne faa uoverskuelige Følger for Tangerne, Thyborøn By og Havn og store Dele af Limfjordsbassinet, dels bevirke, at man ganske taber Herredømmet over Udviklingen.

Udvalget var af den Formening, at den stedfindende Nedbrydning i ethvert Fald ikke vil kunne standses, saa længe det ved Nedbrydningen bortskaarne Sand føres ind i Fjorden.

Udvalget udtalte fremdeles, at de til Kystbeskyttelse sædvanligt anvendte Konstruktioner, Parallelværker og Høfder ikke her med Held kunde benyttes.

Parallelværker, hvorved forstaaes Værker langs Land, der anvendes for at hindre, at Bølgerne, særligt under Højvande, nedbryder Strandbrinken, maa nemlig anses hensigtsløse, naar Dybderne — som det her er Tilfældet — er under Indrykning, idet den tiltagende Dybde foran Værket vil bevirke en Underskæring og dermed følgende Ødelæggelse af dette. Høfder vil heller ikke i det lange Løb kunne beskytte en Kyst, ved hvilken de store Dybder uden for Høfderne er under Indrykning.

Endelig paapegede Udvalget, at det vil være utilstrækkeligt at gennemføre den i Loven af 1914 udeladte, søndre Havmole ved Thyborøn Kanal, idet man ikke er overbevist om, at dette Anlæg vil frembringe den fornødne Tilsanding paa Kysten ud for Thyborøn By og, idet man maatte befrygte store Udskæringer ved Molerne og ubeherskelige Tilstande inde i Kanalen.

Udvalget mente derfor at burde se bort fra Mulighederne for at bevare den nuværende Tilstand med aaben Kanal og udarbejdede 4 Forslag, der alle var baseret paa Lukning af Kanalen med en Dæmning, parallelt med Tangerne fra Agger til Harboøre.

Forslag I gik ud paa en fuldstændig Lukning af Thyborøn Kanal ved Anlæg af en Dæmning, beliggende ca. 1 500 à 2 500 m bag ved Digerne paa Tangerne.

Dæmningen vil medføre, at den tragtformede Munding af Kanalen efterhaanden vil fyldes med Sand, saaledes at der vil fremkomme en ny Kystlinie omtrent parallel med Kystlinien fra før Gennembrudet.

Den nye Kyst maa antages at blive underkastet tilsvarende Paavirkninger fra Havet som Kysten før Aggerkanalens Gennembrud i 1825, og det maa derfor forventes, at den vil rykke tilbage med omtrent samme Hastighed som før nævnte Aar, det vil sige knap 5 m pr. Aar. Det maa antages, at der vil forløbe ca. 150 Aar efter Lukningen, inden Kysten atter naar ind til sin nuværende Beliggenhed uden for selve Thyborøn By, idet Udvalget ikke paaregnede den nye Kyst beskyttet med Høfder, da man maa anse saadanne Anlæg for hensigtsløse paa dette Sted. Med Dæmnings tilbagetrukne Beliggenhed vilde Varigheden i øvrigt blive betydelig længere. Ved Lukning vil Vandstandsforholdene i Limfjorden blive væsentlig forbedrede, idet der gennem-